

me euntem per loca sancta¹ invenit; et rex cum exercitu Saxoniam venit vastandam²; 795
et ego absque eius convenientia ire non potui. Quia talis amicus mei cuilibet simili
non est contemnendus^a. Dei enim gratia faciente plurimis profuit amicitia, quam
Deus mihi donavit cum illo. Non enim^b auri avaritia — testis est cognitor cordis
5 mei — Franciam veni nec remansi in ea, sed ecclesiasticae causa necessitatis et ad
confirmandam catholicae fidei rationem³.

Que a multis heu modo maculari nititur; et desuper contextam Christi tunicam,
quam milites iuxta Christi crucem scindere non ausi sunt, in varias rumpere partes Ioh. 20, 23. 2.
praesumunt⁴. Ve mundo ab scandalis; necesse est tamen ut veniant, ut probati fiant Matth. 18, 7.
10 electi. 'Filioli' dicit Iohannes 'novissima hora est et multi apparent antichristi'. Et 1. Ioh. 2, 18.
forte ille unus adpropinquat, in quo est omnis versutia diaboli, sicut plurimos habet
praecursores; cuius faciem, iuxta quod in Iob legitur, egestas praecedat: non panis Iob 41, 13.
egestas, sed audiendi verbum Dei.

Pro dolor, quam rari sunt praedicatores verbi Dei et quam plurimi seculi amatores.
15 Idcirco vos, fratres sanctissimi, nostros studiose adolescentes in sapientia sanctarum
scripturarum instruite; ut scientie lumen, quod ab origine fidei in nostra refulsit
ecclesia⁵, numquam extinguatur, sed ad laudem et ad^c honorem^d Dei multis clarescat
in locis, et nobis perpetua merces in celesti maneat regno.

Vos, fratres karissimi, mei habete obsecro memoriam in sanctis orationibus^e
20 vestris; ut anima mea^f perpetua prosperitate gaudeat in vobis. Ego, devotus vestrae
paternitatis filius, numquam obliviscor^g vestri, sed semper praesenti^h super omnes alios
diligio caritate; Deum cotidieⁱ cum intima cordis conpunctione deprecans, ut vos
aeterna pietate custodiat, regat atque protegat. Valete^k in Christo^l, fratres dilectissimi.

44.

*Alcvinus Eanbaldo I archiepiscopo Eboracensi scribit se propter febrim Carolique
25 regis Francorum in Saxonia moram in Britanniam non venisse. Monet, si abdicaverit,
agat ut successor libere deligatur.* 795.

Codd. T fol. 71—71' (T fol. 65'—66), K 1 fol. 49'—50, K 2 p. 146—147, (A 1 fol. 57'—58) A 1*
p. 62—63 n. 40^a.*

Edd. C 30, Q 52, F 49, Haddan and Stubbs Councils III, 499, J 36. — Migne col. 220.

30 ^a) temnendus A 1*. ^b) pro Will. ^c) om. A 1*. ^d) onorem A 2. ^e) oracinibus K 2. ^f) om. K 2.
^g) obliviscatur corr. -car A 1*. ^h) prae et K 2; et K 1. ⁱ) cotidiaae T. ^k) valeto K 2. ^l) domino D.

44. ^a) Lemma: Epistola alia ad Eanbaldum archiepiscopum A 1; Item alia K 1; Alcuini
ad quendam T*.

1) Cf. ep. 42 supra p. 85: loca sanctorum martyrum vel confessorum Christi, quo me iter
35 instabilitatis deducat. 2) De Saxonia anno 795. a Carolo pervastata in multis annalibus expositum
est cf. Ann. Mosellan. 794 (i. e. 795, SS. XVI, 498): rex . . in eadem (sc. villa Aquis) usque ad
mensem Iulium quietus resedit. Postea vero autumnii tempore iterum in Saxonia profectus eandem
provinciam usque prope Albiam pervagans etc. J. 3) Alcvinus etiam anno 800. Adversus Elipandum
L. I c. 16 (opp. ed. Frobenius I, 882) haec scripsit: Admones me, non pio ut videtur animo, sed severa
40 invectionis castigatione, gloriosum regem Carolum non corrumpere. Non ego illum corrumpere veni
in Franciam, qui corrumpi non potest, sed adiuvare in fide catholica, in qua ille ab ineunte
aetate nutritus fuit et optime a christianissimis parentibus et magistris catholicis edoctus. J. 4) His
verbis Alcvinus haeresim Elipandi et Felicis attingit, ad quam oppugnandam anno 793. in Galliam
redierat. J. 5) Eboracensi.